UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

In Qvinto Libro Ecclesiasticae Historiae Socratis Scholastici haec continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Visual Library

Τάδε περιέχει καὶ ἡ πέμπτη βίβλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Σωκράτους.

α΄. Ὡς μετὰ τὸν θάνατον οὐάλεντος τῶν γότθων ἐπελθόντων κατὰ κωνσταντίνου πόλεως,
ὁ δῆμος αὐτῆς ἀντεπεξῄει, συμμάχους τοὺς Σαρακηνοὺς ἔχων, τοὺς ὑπὸ
μαυΐας ταττομένους.

β΄. Ὡς γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς ὀρθοδόξους ἐπισκόπους ἐκ τῶν ἐξοριῶν ἀνακα-
λεσάμενος, τοὺς αἱρετικοὺς τῶν ἐκκλησιῶν ἐξεδίωξεν· ὅτε καὶ κοινωνὸν τῆς
βασιλείας θεοδόσιον προσελάβετο.

γ΄. Τίνες ἐπίσκοποι τῶν μεγάλων ἐκκλησιῶν τηνικαῦτα τὴν προστασίαν εἶχον.

δ΄. Ὡς μακεδονιανοί, οἱ πρότερον πρὸς δάμασον τὸν ῥώμης περὶ τοῦ ὁμοουσίου δια-
πρεσβευσάμενοι, αὖθις τῇ προτέρᾳ πλάνῃ ὑπήχθησαν.

ε΄. Περὶ τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ διὰ παυλῖνον καὶ μελέτιον τηνικαῦτα συμβάντων.

ϛ΄. Ὡς γρηγόριος ὁ ναζιανζοῦ, κοινῷ δόγματι τῶν ὀρθοδόξων, τὴν προστασίαν τῆς ἐν
κωνσταντίνου πόλει ἐκκλησίας ἀναδέδεκται· καθ' ὃν καιρὸν καὶ θεοδόσιος ὁ
βασιλεύς, μετὰ τὴν κατὰ βαρβάρων νίκην ἐν θεσσαλονίκῃ νοσήσας, ὑπὸ
ἀχολίου τοῦ ἐπισκόπου βαπτίζεται.

ζ΄. Ὡς γρηγορίου ἐν κωνσταντινουπόλει εἰσελθόντος, καί τινων ἐπισκόπων ἐπὶ τούτῳ δια-
γογγυσάντων, αὐτὸς τῆς ἐκκλησίας τὴν προστασίαν παρῃτήσατο· ὁ δὲ βασι-
λεὺς τῷ ἀρειανῷ ἐπισκόπῳ δημοφίλῳ δηλοῖ, ἢ προστιθέσθαι τῷ ὁμοουσί-
ῳ ἢ τῆς πόλεως ἐξιέναι· ὅπερ μᾶλλον ἐποίησεν.

η΄. Περὶ τῶν ρν ἐπισκόπων, τῶν ἐν κωνσταντίνου πόλει συνελθόντων· καὶ περὶ ὧν αὐτοὶ
ἐθέσπισαν, χειροτονήσαντες ἐν αὐτῇ καὶ νεκτάριον.

θ΄. Ὡς ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος, παύλου τοῦ κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου τὸ σῶμα
σὺν τιμῇ μετεκόμισεν ἀπὸ τῆς ἐξορίας, ὅτε καὶ ὁ τῶν ἀντιοχέων μελίτιος τε-
λει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

ι΄. Ὡς τοῦ βασιλέως σύνοδον πασῶν αἱρέσεων γενέσθαι παρακελευσαμένου, ὅτι καὶ
ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, αὔγουστος ἀνηγορεύθη, οἱ μὲν ναυατιανοὶ μόνοι διὰ
τὴν πίστιν ὁμοφρονοῦντες τῇ τοῦ ὁμοουσίου, ἔνδον τῆς πόλεως συνάγειν ἐπε-
τράπησαν· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν αἱρετικῶν ἀπηλλάχθησαν.

ια΄. Περὶ μαξίμου τοῦ τυράννου, καὶ τῆς γρατιανοῦ δόλῳ ἀναιρέσεως· ὅτε καὶ τῆς κατὰ ἀμβρο-
σίου τοῦ ἐπισκόπου μεδιολάνων ἐπιβουλῆς, διὰ τὸ πρὸς μάξιμον δέος, ἐκ-
στῆναι ἡ μήτηρ οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μικροῦ, ἄκουσα ἀπέσχετο.

ιβ΄. Ὡς ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος κατὰ μαξίμου δύναμιν μεγίστην εὐτρεπίσας, καθ'
καιρὸν ὀνώριος αὐτῷ ἐκ πλακίλλης ἐτέχθη, ἀρκάδιον μὲν ἐν κωνσταντίνου
πόλει καταλιπών, αὐτὸς δὲ ἐν μεδιολάνῳ, τῷ τυράννῳ προσέμιξεν.

ιγ΄. Περὶ τῆς γινομένης ἐν κωνσταντίνου πόλει ταραχῆς ὑπὸ ἀρειανῶν.

ιδ΄. Περὶ τῆς νίκης τοῦ βασιλέως θεοδοσίου, καὶ τῆς ἥττης τοῦ τυράννου.

ιε΄. Περὶ φλαβιανοῦ τοῦ ἀντιοχείας.

ιϛ΄. Περὶ τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ καθαιρέσεως τῶν εἰδωλικῶν ναῶν, καὶ τῆς διὰ ταῦτα συμ-
βολῆς ἑλλήνων καὶ χριστιανῶν.

ιζ΄. Περὶ τῶν εὑρεθέντων ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος ναῷ γραμμάτων.

ιη΄. Ὡς ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος ἐν τῇ ῥώμῃ γεγονώς, πολλὰ τὴν πόλιν ὠφέλησε, περὶ αὐ-
τοῦ

τά τε ἐν τοῖς μακηπείοις ληστήρια, καὶ τὰ ἐν τοῖς πορνείοις ἄτοπα τῶν σείστρων.

ιθ'. Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς μετανοίας πρεσβυτέρων, ὅπως τηνικαῦτα περιῃρέθησαν.

κ'. Ὡς καὶ ἐν Ἀρειανοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις αἱρετικοῖς, σχίσματα πολλὰ γεγόνασιν.

κα'. Ὡς καὶ Ναυατιανοὶ καθ' ἑαυτοὺς ἐστασίασαν.

κβ'. Περὶ τῶν δοξάντων τῷ συγγραφεῖ διαφωνιῶν κατά τινας τόπους, περί τε τοῦ πάσχα, καὶ βαπτισμάτων, καὶ νηστειῶν, καὶ γάμων, καὶ συνάξεων, καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν παρατηρήσεων.

κγ'. Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρειανῶν, τῶν καὶ Ψαθυριανῶν μετονομασθέντων.

κδ'. Ὡς καὶ Εὐνομιανοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐστασίασαν, διαφόρους προσωνυμίας ἐκ τῶν προεστώτων κτησάμενοι.

κε'. Περὶ τῆς τυραννίδος Εὐγενίου, καὶ τῆς Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μικροῦ ἀναιρέσεως, καὶ τῆς Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως κατὰ τοῦ τυράννου νίκης.

κϛ'. Ὡς μετὰ τὴν νίκην ὁ βασιλεὺς ἀρρωστήσας, τὸν υἱὸν Ὁνώριον ἐν Μεδιολάνῳ μετεκαλέσατο· καὶ μικρὸν δόξας τῆς νόσου ῥαΐσαι, ἱπποδρομίαν τελεσάμενος, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐτελεύτησεν.

IN QVINTO LIBRO ECCLESIASTICÆ Hiſtoriæ Socratis Scholaſtici hæc continentur.

I. Quomodo poſt Valentis obitum, cum Gotthi Conſtantinopolim oppugnarent, cives adverſus eos eruptionem fecerunt, auxiliantibus Saracenis qui Maviæ parebant.

II. Quomodo Imperator Gratianus Orthodoxis Epiſcopis ab exilio revocatis, hæreticos Eccleſiis expulit, & conſortem Imperii Theodoſium ſibi adſcivit.

III. Quinam eo tempore majorum Eccleſiarum fuerint Epiſcopi.

IV. Quomodo Macedoniani, qui prius ad Liberium Romanum Epiſcopum pro conſubſtantialis fide ſcripſerant, denuo ad priſtinum errorem revoluti ſunt.

V. De his quæ Antiochiæ ob Melitium & Paulinum contigerunt.

VI. Qualiter Gregorius Nazianzenus communi Orthodoxorum ſuffragio Epiſcopus Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ eſt conſtitutus: quo tempore & Theodoſius Imperator poſt relatam de Barbaris victoriam in morbum delapſus, Theſſalonicæ ab Aſcholio Epiſcopo baptizatus eſt.

VII. Qualiter Gregorius Epiſcopis quibusdam ob tranſlationem ipſius murmurantibus, Epiſcopatu ſe abdicavit: & Imperator Demophilo Arianorum Epiſcopo mandavit, ut aut fide conſubſtantialis aſſentiretur, aut urbe excederet: quod quidem Demophilus facere maluit.

VIII. De centum & quinquaginta Epiſcopis Conſtantinopoli congregatis: deque illorum decretis, & Ordinatione Nectarii.

IX. Quomodo Imperator Theodoſius corpus Pauli Epiſcopi Conſtantinopolitani ab exilio honorifice tranſtulit: quo tempore Melitius Antiochenus Epiſcopus vita diſceſſit.

X. Quomodo Imperator omnium ſectarum Epiſcopos in unum convenire juſſit, quo tempore Arcadius ejus filius, Auguſtus nuncupatus eſt: & quod Novatiani in fide cum Homouſianis conſentientes, ſoli intra urbem collectas agere permiſſi ſunt; reliquis hæreticis procul ejectis.

XI. De Maximo tyranno; qualiter is Gratianum dolo interemit: quo tempore propter metum Maximi, Iuſtina Valentiniani pueri mater, Ambroſio Mediolanenſi Epiſcopo inſidiari invita deſtitit.

XII. Quomodo Imp. Theodoſius, collectis adverſus Maximum ingentibus copiis; quo tempore Honorius ei ex Flaccilla natus eſt, Arcadium quidem reliquit Conſtantinopoli, ipſe vero juxta Mediolanum conflixit cum Maximo.
XIII. De tumultu quem Ariani Conſtantinopoli excitarunt.
XIV. De victoria Imperatoris Theodoſii, deque tyranni clade.
XV. De Flaviano Antiocheno.
XVI. De Idolorum templis Alexandriæ dirutis, & commiſſâ ob id pugnâ inter Gentiles & Chriſtianos.
XVII. De literis hierographicis in Serapidis templo repertis.
XVIII. Quomodo Imperator Theodoſius Romæ degens, plurimum utilitatis urbi contulit, ſublatis furum apud Mancipes receptaculis, & turpibus crepitaculis panarium.
XIX. De presbyteris pœnitentium curam gerentibus, & quomodo ea tempeſtate ſublati fuerint.
XX. Quod tum apud Arianos, tum apud alios hæreticos, multa ſchiſmata extiterunt.
XXI. Quomodo etiam Novatiani inter ſe diſſenſerint.
XXII. Iudicium hujus hiſtoriæ ſcriptoris, de diſcrepantia quæ quibusdam in locis cernitur tam in feſto Paſchali, quàm in baptiſmo & jejuniis & collectis, aliiſque Eccleſiaſticis ritibus.
XXIII. De Arianis Conſtantinopoli, qui & Pſathyriani ſunt dicti.
XXIV. Qualiter Eunomiani quoque inter ſe diviſi ſint, variiſque nominibus ex auctorum ſuorum vocabulis appellati.
XXV. De Eugenii tyrannide, & Valentiniani Junioris; deque victoria quam Theodoſius Auguſtus retulit de tyranno.
XXVI. Quomodo Imperator poſt victoriam morbo correptus, filium ſuum Honorium Mediolanum evocavit: & pauliſper convaluiſſe viſus, edito Equeſtri certamine, eadem die exceſſit è vita.

SOCRATIS SCHOLASTICI ECCLESIASTICÆ HISTORIÆ LIBER V.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΜΟΣ Ε'.

PROOEMIUM.

ANTEQUAM libri quinti hiſtoriam ordiamur, eos, qui hoc opus lecturi ſunt, rogamus, ne nobis vitio vertant, quòd cum Eccleſiaſticam hiſtoriam ſcribere inſtituerimus, bella quoque variis ſubinde temporibus geſta, quorum quidem certiſſimam notitiam nobis habere licuit, eidem interſeramus. Id enim facimus multis de cauſis. Primùm ut rerum geſtarum notitiam lectoribus tradamus. Deinde, ne lectores faſtidio affi-

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

A ΠΡΙΝ ἀρξώμεθα τῆς ἱςορίας τοῦ π
πτου βιβλίου, φαμὲν πρὸς τοὺς μ
λοντας ἐντυγχάνειν τῇδε τῇ ὑποθέσει,
μέμψαςθαι ἡμῖν, ὅτι προθέμενοι ἐ
κλησιαςικὴν ἱςορίαν συγγράψαςθαι,
μίγνυμεν αὐτῇ καὶ τοὺς κατὰ καιρὸν γ
μένους πολέμους, ὅσων τὴν ἱςορίαν μ
ἀληθείας ἐδυνήθημεν γνῶναι· τοῦτο
πολλῶν ἕνεκα ποιοῦμεν· τοῦ εἰς γν
ἄγειν τὰ γινόμενα· ἀλλὰ γὰρ καὶ
τοὺς ἐντυγχάνοντας μὴ προσκορεῖς γ